

Bezzásahovost v senátu

Ing. Vladimír Říha, neviditelnypes.lidovky.cz, 3.5.2016

Ve čtvrtek 21. dubna 2016 proběhlo v Senátu veřejné slyšení k petici „Ne ohrožení zdrojů vod...“ (písemný záznam slyšení Senát zpracovává, součástí budou i přednesené příspěvky). Slyšení řídil senátor Jiří Oberfalzer, dalšími přítomnými byli senátoři Tomáš Jirsa a Pavel Eybert a poslanci Jan Zahradník a Jaroslav Holík. Tato petice byla vyvolána obavou z právě projednávané novely zákona 114/1992 Sb., jejímž hlavním cílem je legalizace tzv. bezzásahového režimu a „konečné řešení“ kauzy NPŠ, a jejího dopadu na lesy a vodní režim Šumavy.

Tzv. bezzásahový režim fakticky znamená pouze zákaz ochrany lesa proti nebezpečí kalamitního zničení, jinak jsou prakticky všechny myslitelné zásahy povoleny. Výsledkem jeho aplikace v NPŠ je odumření nebo nucené vykácení lesa na třetině území NPŠ. Na demagogickou otázku spolku Duha „Kácet, nebo nekácet?“ tak praxe „ochranářů“ odpověděla, že kácet. A to kácet mnohem více, než by v obyčejném hospodářském lese bylo povoleno, a to kůrovcové dříví, protože jinak by se ke kvalitnímu a cennému dřevu v NPŠ obchodníci se dřevem dostat nemohli. Ještě že mají „ochranáře“ přírody na své straně...

Na slyšení zazněly argumenty zastánců i oponentů tohoto tzv. bezzásahového režimu. Byly předloženy ověřitelné výsledky rozsáhlých výzkumů, které potvrzují starou známou zkušenost, že ‚lesy táhnou vodu‘ nebo že stromy dokáží významně chladit ovzduší i bez dotací, a jsou tedy ideálním nástrojem pro snižování účinků globálního oteplování. Výsledky prováděných hodinových měření jednoznačně prokázaly zásadní vliv lesů na aktuální bezprostřední odtok, což bylo v zásadním rozporu s výsledky na slyšení přítomného doc. Jakuba Hrušky, CSc., které v podstatě tvrdí, že vodohospodářský význam lesů je mizivý (dokonce tvrdí, že suchý les je z vodohospodářského hlediska lepší než les živý – [zde](#)), a jimiž MŽP při prosazování tzv. bezzásahového režimu argumentuje. Byl prezentováno, jak postupoval zánik zbytků pralesa po napadení kůrovcem v rezervaci Trojmezna a proč k němu došlo, bylo i poukázáno na problematickou důvěryhodnost zprůměrovaných statistických hodnot udávaných v NPŠ (např. o obnově lesa, neboť ve skutečnosti téměř veškeré životaschopné zmlazení v NPŠ vzniklo ještě pod žijícím mateřským porostem, a nikoli až po zničení lesa kůrovcem, jak „bezzásahovci“ tvrdí).

Při senátním slyšení zazněla spousta zajímavých informací, které umožňují hlubší vhled do obecné problematiky vztahu lesů, vody a lokálního klimatu. Otázkou je, jak budou tyto informace využity. Problém NPŠ totiž není problémem věcným, odborným, ale kauzou politickou s ideologickým náterem, proto žádné věcné argumenty zatím neměly šanci bezzásahovosti v NPŠ zabránit. A to všichni přítomní, zastánci bezzásahovosti i její oponenti, dobře věděli. S NPŠ se totiž vždy kšeftovalo. Začal s tím Petr Pithart, jehož vláda rozhodla o dostavbě Temelína a asi proto potřebovala „zelené“ body, a tak si je „koupila“ za NPŠ; a pak v tom pokračovala snad každá vláda, tuto poslední nevyjímaje.

Skutečnost, že NPŠ je kauzou politickou, jednoznačně potvrzuje i vystoupení náměstka MŽP Ing. Vladimíra Dolejského, Ph.D., vůči jednomu z oponentů bezzásahového režimu, které nebylo možno vnímat jinak než jako nezastírané vyhrožování a zastrahování. (Jsou známy případy výpovědi z důvodu angažovanosti proti tzv. bezzásahovému režimu.) Sice lze chápat, že v situaci argumentační nouze, resp. absence věcných argumentů je nutkání použít cokoli, ale tohle?! Lze se snad obávat, že MŽP přebírá roli ministerstva vnitra padesátých let?

(V kauze NPŠ takovéto jednání MŽP není ojedinělé: v r. 2009 tehdejší náměstek MŽP František Pelc zaútočil na soudního znalce, který podal policii oznámení o škodách na životním prostředí v NPŠ způsobených tzv. bezzásahovým režimem. Politické podstatě kauzy NPŠ napovídá i fakt, že policie při šetření tohoto oznámení si vyžádala stanovisko MŽP, NPŠ, AOPK, ČIŽP, Ústavu systémové biologie a ekologie AV ČR v Českých Budějovicích a Přírodovědecké fakulty UK v Praze, tedy vesměs institucí více či méně s tzv. bezzásahovým režimem provázaných. A pak, když ku všeobecnému překvapení dotázané instituce žádné škody v NPŠ nezjistily, neboť v národním

parku přece „ochranáři“ škody způsobit nemohou, policie oznámení uzavřela jako bezpředmětné. – Jestli policie využila též expertiz členů hnutí Duha, není známo.)

Senátní slyšení je sice primárně určeno jako zdroj informací pro senátory, ale bezesporu by bylo velmi užitečné i pro poslance, alespoň pro ty, kteří chtějí vykonávat svou funkci podle Ústavy (čl. 23, odst. 3, a čl. 26) a na základě věcné znalosti případu NPŠ. Bohužel, v tomtéž týdnu probíhalo zasedání parlamentu, takže poslancům v hojnější účasti na slyšení asi bránily jiné povinnosti. I tak ale slyšení snad svůj účel splnilo.